

[Rager.]

Jeg skal ikke komme ind paa flere Punkter. Om det nu er lykkedes at forbedre Loven, saaledes at den i alle Tilfælde kan imødegaa alt det, der har været fremført, ja, det er neppe sikkert, det er vel neppe heller gør ligt. Men dèr er det, jeg siger: Lad os forhandle roligt og sagligt herom i et kommende Udvalg, og lad os haabe paa Grundejernes Bistand i Sagens Interesse.

Der findes ogsaa Bestemmelser, jeg synes er gode, som tilsigter i højere Grad at give Ejerne fornødent Rygstød til Opretholdelse af Disciplin i deres Ejendom, hvilket selvfølgelig er til ligelig Glæde for de rolige Lejere og for Ejeren.

Efter Lovforslaget falder Nævnene bort, og en Boligret træder i Stedet. Det er maaske for en Del det samme paa en anden Maade, men saaledes som Forslaget er udformet, giver det et lille fast Retsapparat, hvis Rammer er saa elastiske, at det f. Eks., hvis de første Aar bringer forholdsvis meget Arbejde, kan rumme det og derefter let kan indskrænkes. Man ser f. Eks., at Udnævnelser af Læggdommere gælder kun for et Aar ad Gangen. Med særlig Glæde hilser jeg en Bestemmelse om, at der i Klager af teknisk Art yderligere kan tilkaldes sagkyndige Læggdommere, saaledes at Retten i de Sager udvides fra 3 til 5. Jeg finder det ogsaa rigtigt, at man skal høre de næringsdrivendes Organisationer angaaende de Lejerrepræsentanter, som skal fungere i Sagerne angaaende Forretningslokaler. Jeg tror, de næringsdrivende vil vide at sætte Pris paa denne Bestemmelse.

Men i øvrigt indføres ved Boligrettens Oprettelse hele den foreslaaede Ordning paa organisk Maade i Retssystemet, idet der nu er givet Anledning til Kære til Landsretten, dog med nogle sikkert rigtige Sikkerhedsbestemmelser, hvorefter visse Sager skal endeligt afgøres af Boligretten. Vi faar gennem Boligretten en Domstol her i Landet, hvor Borgerne kan søge deres Ret uden at skulle betale mere i Omkostninger, end de opnaar i Fordel ved at faa deres Ret. Det glæder mig at se det. Retten betjener dem gratis, og det er efter min Mening et ikke ringe Fremskridt paa Retsikkerhedens Omraade. Man har end ikke været bange for i en Paragraf at forbyde offentlig Gengivelse af denne Rets Forhandlinger. Ogsaa denne Frimodighed hilser jeg med Glæde. Vi skal altsaa ikke risikere at se Avisreferater af Striden mellem Husejer Petersen og Grønthandler

Jensens Enke angaaende Dagliglivets Intimiteter med tilhørende Afbildninger. Det første Skridt i Retning af at opdrage Pressen til at skrive lidt mindre om Borgernes Privatliv er dermed gjort. Der er saaledes smukke Enkeltheder ogsaa i Boligloven. At man kan komme fra Boligretten til Landsretten gennem Kære og dog faa Sagen mundtlig behandlet i Landsretten, viser ogsaa, at det ad indenrigsministeriel Vej er muligt at gennemføre ligefremme Revolutioner paa det ellers Justitsministeren forbeholdte Omraade. Det fører mig næsten til at foreslaa, at man en Gang skulde forsøge med en ikke juridisk udannet Justitsminister.

Men har jeg nu rost Lovforslaget, maa jeg ogsaa komme til de skæmmende Pletter eller rettere den skæmmende Plet. De andre ærede Ordførere har berørt den. Det er § 15. Man giver dèr Kommunalbestyrelserne i Storkøbenhavn Bemyndigelse til stadig at vedtage Bestemmelser, som vanskeliggør Tilflytning til disse Kommuner. Ganske vist er Reglerne lempet, men de er der, og ganske vist skal Kommunerne nu ganske udtrykkeligt vedtage, at disse Hemninger skal gælde, men de kan gøre det i hele den Tid, for hvilken denne Lov kommer til at gælde. Naar man nu kender en lille Smule til, hvordan disse Bestemmelser virker i Praksis, og naar man ved, de intet betyder for de snedige og, som det ærede Medlem, Hr. Slebsager sagde, heller ikke noget for dem, der kan betale, saa maa man finde, at det er Bestemmelser af en saa udemokratisk og umoralsk Art, at man maa væmmes ved dem, men man maa jo bøje sig for Kendsgerningerne her i Verden, og jeg indrømmer, at man neppe med eet Slag kan fjerne disse Bestemmelser om Indflytningsforbud. Men jeg tror ikke, man behøver at lade Kommunalbestyrelserne have det i deres Magt at anvende dem lige til 1. Maj 1935; 1 eller 2 Aar endnu til Afvikling maa være nok, hvis det ellers lykkes at skaffe en fornuftig og passende Boliglov. Paa dette Punkt haaber og venter jeg efter Ministerens Udtalelser ved Fremsettelsen at finde ham forhandlingsvenlig.

Jeg skal lige nævne, at Paragraffens Afsnit IV, Punkt b, giver Statens forflyttede Tjenestemænd en Fordel. Det sker naturligvis ikke af Hensyn til dem, men af Hensyn til det almene Vel, men det er nu meget ofte vanskeligt for Folk i det liberale Erhverv at forstaa, at hvis deres Forretning forlanger en Mand flyttet til København, saa staar denne i Rettigheder med Hensyn